

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316207091
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316207091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a sudkýň JUDr. Boženy Husárovej a JUDr. Anity Filovej, v sporovej veci žalobcu: Danespo A/S, Reg. č.: 10440831, so sídlom Ryttervangen 1, 7323 Give, Denmark, zastúpený: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanému : PREMIER CLP spol. s.r.o., so sídlom Hlavná 1085, Horné Saliby, IČO: 45 378 207, zastúpený: JUDr. Boris Štanglovič, advokát so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, o zaplatenie 25.850 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 23.04.2018 č. k. 35Cb/24/2016 - 171, takto

rozhodol:

- I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 25.04.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 25.850 eur s prísl. a trovy konania.
2. Súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie č.k. 35Cb/24/2016 - 135 zo dňa 13.11.2017, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 25.850 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 25.850 eur od 09.04.2014 do zaplatenia a s paušálnou náhradou nákladov vo výške 40 eur a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Predmetný rozsudok bol žalovanému doručený podľa ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente (ďalej len zák. č. 305/2013 Z.z.), uplynutím úložnej lehoty dňa 16.12.2017.
3. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškania Okresného súdu Galanta č.k. 35Cb/24/2016-135 zo dňa 13.11.2017 zamietol. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 274, § 277 ods. 2,3, § 32 ods. 5 písm. b/, § 60e, § 13 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2 zák. č. 305/2013 Z.z.. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že na prejednanie veci nariadil pojednávanie na 02.10.2017, na ktoré predvolal žalobcu a žalovaného prostredníctvom ich právnych zástupcov. Dňa 02.10.2017 žalovaný doručil súdu podanie, v ktorom požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že došlo k ukončeniu jeho právneho zastúpenia a zároveň požiadal o poskytnutie primeranej lehoty na zabezpečenie nového právneho zastúpenia. Uvedenej žiadosti súd vyhovel a nariadil nové pojednávanie na deň 13.11.2017. Predvolanie na predmetné pojednávanie bolo žalovanému doručované do elektronickej schránky, nakoľko si však žalovaný uvedenú správu neotvoril, súd považoval predmetnú správu za doručenú podľa ust. § 32 ods. 5 písm. b) zák. č. 305/2013 Z.z. uplynutím úložnej lehoty dňa 17.10.2017. Nakoľko predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému riadne doručené, súd mal za to, že boli splnené všetky podmienky na otvorenie pojednávania podľa § 178 C.s.p..

Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 17.10.2017, avšak na pojednávanie sa nedostavil, svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil, hoci bol v predvolaní poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalobca následne na pojednávaní dňa 13.11.2017 navrhol, aby súd vydal rozsudok pre zmeškanie.

Dňa 06.04.2018 bol súdu doručený návrh prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č.k. 35Cb/24/2016 - 135 zo dňa 13.11.2017, ktorý žalovaný odôvodnil tým, že sa žalovaný o termíne pojednávania nedozvedel a to z dôvodu, že štatutárne zástupkyne žalovaného sú dlhodobo v zahraničí, o čom priložil aj potvrdenia. Štatutárka K. R. je študentkou denného štúdia Právnickej fakulty v Budapešti a štatutárka R. R. je dlhodobo žijúca v Budapešti. Súčasne právny zástupca poukázal na skutočnosť, že z dôvodov na strane štátnych orgánov a nutnosti „preprogramovania“ čipov v občianskych preukazoch sa štatutárky žalovaného nemohli pripojiť na stránku W. a následne si vyzdvihnúť predvolanie na termín pojednávania ako aj následný rozsudok pre zmeškanie. Žalovaný sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dozvedel o termíne pojednávania až prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý do spisu nahliadol dňa 22.03.2018.

Zákon pripúšťa možnosť zrušenia rozsudku pre zmeškanie, pričom zrušenie je viazané na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý musí byť podaný do 15 dní, odkedy sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. Ak ide o rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydaný na pojednávaní, môže žalovaný podať tento návrh len vtedy, ak z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a spisového materiálu dospel k záveru, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nie je dôvodný. Zo spisového materiálu totiž vyplývalo, že súd žalovaného riadne a včas predvolal na pojednávanie, pričom predvolanie bolo žalovanému doručované do elektronickej schránky. Súd považoval predmetné predvolanie za riadne doručené podľa ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z., uplynutím úložnej lehoty dňa 16.12.2017, nakoľko od 01.07.2017 majú všetky právnické osoby zapísané do obchodného registra povinnosť využívať svoje elektronické schránky a orgány verejnej moci majú povinnosť písomnosti doručovať do elektronických schránok strán sporu, ak sú tieto zriadené. Z uvedeného je zrejmé, že prvá požiadavka na vydanie rozsudku pre zmeškanie, t.j. riadne a včasné predvolanie žalovaného na pojednávanie bola naplnená.

Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 13.11.2017 vyplýva, že sa žalovaný na predmetné pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil, pričom žalobca navrhol súdu, aby rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Z týchto skutočností jednoznačne vyplýva, že boli splnené aj ostatné predpoklady na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní a ako bolo uvedené vyššie v takomto prípade súd nemá možnosť voľnej úvahy, ale musí obligatórne rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

Argument žalovaného, že štatutárky žalovaného sa dlhodobo zdržujú v zahraničí sám o sebe nie je dostatočný na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko je to povinnosť štatutárneho orgánu právnickej osoby zabezpečiť riadne fungovanie právnickej osoby a okrem toho zabezpečiť aj to, aby v prípade jeho neprítomnosti riadil právnickú osobu a preberal zásielky, resp. správy jej adresované buď na to určený zamestnanec právnickej osoby, alebo iná osoba na to splnomocnená.

Ďalej žalovaný tiež tvrdil, že z dôvodov na strane štátnych orgánov a nutnosti „preprogramovania“ čipov v občianskych preukazoch sa štatutárky nevedeli prihlásiť na stránku W. a následne si vyzdvihnúť predvolanie a ani rozsudok pre zmeškanie, avšak toto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym spôsobom. Ako bolo vyššie uvedené, od 01.07.2017 sú právnické osoby zapísané v obchodnom registri povinné využívať svoju elektronickú schránku, pričom štatutári boli na základe toho povinní zabezpečiť si do tohto dátumu všetky potrebné prostriedky na účinné a riadne využívanie elektronickej schránky tej ktorej právnickej osoby. Okrem toho od 01.07.2017 do 02.10.2017, kedy bolo odoslané predvolanie žalovanému, uplynula dostatočne dlhá doba na to, aby si štatutárky žalovaného zabezpečili občianske preukazy na plnohodnotné využívanie elektronickej schránky žalovaného.

4. Žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že rozsudok pre zmeškanie zruší. Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil s poukazaním na dôvody v zmysle § 355 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Odvolateľ uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie posudzoval ako odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie a to skúmanie existencii dôvodov na vydanie rozsudku pre zmeškanie, a teda sa mal zaoberať tým, čím žalovaný zmeškal pojednávanie z ospravedlniteľného dôvodu. Odvolateľ má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný

preukázal, že jeho štatutárny zástupcovia sa nezdržovali na území SR, pričom dáva do pozornosti, že prístup do elektronickej schránky bolo z dôvodov na strane SR v mesiacoch september až december 2017 značne sťažený, až znemožnený z dôvodu nutnosti výmeny resp. preprogramovania čipov v občianskych preukazov za účelom ich ďalšieho používania. Odvolateľ má za to, že uvedená skutočnosť napĺňa dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 277 C.s.p., a teda súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že k doručovaniu predvolania na pojednávanie na deň 13.11.2017, ako aj k doručeniu samotného rozsudku zo dňa 13.11.2017, že žalovaný je právnickou osobou a v súlade so zák. č. 305/2013 Z.z. má zákonnú povinnosť od 01.07.2017 využívať svoju zriadenú elektronickej schránku. Súd ako orgán verejnej moci mal povinnosť vykonávať svoju moc prostredníctvom svojej elektronickej schránky, v takomto prípade konkrétne uskutočnením doručovania do zriadenej elektronickej schránky žalovaného. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na ust. § 274 C.s.p. V súvislosti s námietkou žalovaného, že súd sa mal zaoberať skutočnosťou, či žalovaný zmeškal pojednávanie z ospravedlniteľného dôvodu a v súlade s uvedeným procesným postupom podľa CSP žalobca uvádza, že súd na pojednávaní dňa 13.11.2017 uviedol, že v zmysle § 32 ods. 5 zák. č. 305/2013 Z.z. považuje doručenie predvolania na pojednávanie za vykázané. Žalovaný ako ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní dňa 13.11.2017 uviedol, že konateľky žalovaného dlhodobo žijú v zahraničí v Budapešti - Maďarskej republike a na tomto mieste mali znemožnený prístup do svojej elektronickej schránky z dôvodov na strane Slovenskej republiky. K tvrdeniam žalovaného týkajúce sa znemožneného prístupu do elektronickej schránky s dôvodov na strane Slovenskej republiky žalobca uvádza, že tieto tvrdenia žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Taktiež zo zverejnených tlačových správ Ministerstva vnútra SR takáto skutočnosť ani nevyplýva. Pokiaľ by aj k tvrdenému znemožneniu prístupu do elektronickej schránky i skutočne došlo, žalovaný je právnickou osobou, ktorá je povinná konať s odbornou starostlivosťou a to s poukazom na § 135a ods. 1 Obchod. zák., podľa ktorého konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Námietku dlhodobej neprítomnosti v Slovenskej republike konateľiek žalovaného považuje žalobca za nedôvodnú, s poukazom na povinnosť žalovaného využívať svoju zriadenú elektronickej schránku. Pokiaľ by k takémuto sťaženiu alebo znemožneniu prístupu do elektronickej schránky skutočne došlo, žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukázal konanie s odbornou starostlivosťou za účelom riešenia tvrdeného skutkového stavu. K dôvodom neúčasti na pojednávaní žalovaného a tvrdeným ospravedlniteľným dôvodom zmeškania pojednávania žalobca uvádza, že predvolanie bolo žalovanému doručené zákonným spôsobom do elektronickej schránky. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd neskúmal ospravedlniteľné dôvody o neúčasti na pojednávaní žalobca uvádza, že súd sa s týmto vysporiadal v odsekoch 16. a 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Žalobca má za to, že súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdenými skutočnosťami ohľadom neúčasti žalovaného na pojednávaní dňa 13.11.2017. Tvrdené ospravedlniteľné dôvody nespĺňajú požiadavku v súlade s § 274 ods. 2 C.s.p. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) účinného od 1. júla 2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p., pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. h) C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f, h C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05).

Ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., dáva odvolaciemu súdu možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Tá je podmienená stotožnením sa so skutkovými, aj právnymi dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu v plnom rozsahu. V takomto prípade je postačujúce v odôvodnení skonštatovať správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, konaniu mu predchádzajúcemu, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

10. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Odvolací súd len na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia uvádza tieto ďalšie dôvody.

11. Podľa § 277 ods. 2 C.s.p., ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Návrh podľa ods. 2 môže žalovaný podať do 15 dní, odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí. V prípade, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 274 C.s.p.), na ktorom sa nezúčastnil žalovaný, môže žalovaný za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedliteľného dôvodu. Tento ospravedliteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať, pretože je predmetom posudzovania súdu.

V posudzovanom prípade súd o návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku rozhodol uznesením tak, že návrh na zrušenie kontumačného rozsudku zamietol. Z citovaného ust. § 277 ods. 2 C.s.p. vyplýva možnosť pre konajúci súd zrušiť vydaný rozsudok pre zmeškanie a to v prípade, že žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci. Za takéto ospravedliteľné dôvody možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať závažné prekážky, ktoré žalovanému bránili v možnosti zúčastniť sa pojednávania vo veci samej. Existenciu takéhoto vážneho ospravedliteľného dôvodu je povinný pritom tvrdiť a preukázať žalovaný. Zákon pri tom stanovuje prekluzívnu lehotu 15-dní na uplatnenie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ktorá je viazaná na moment subjektívneho dozvedenia sa o kontumačnom rozsudku. Odvolací súd vo vzťahu k dôvodu uvádzaného žalovaným v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a to v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že tento dôvod na strane žalovaného nie je možné považovať za ospravedliteľný dôvod, ktorý by mohol viesť k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie. Obrana žalovaného nepredstavuje relevantne ospravedliteľný dôvod, pre ktorý žalovaný zmeškal pojednávanie vo veci. Navyiac odvolateľ ani žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, že konateľky žalovaného, ktoré dlhodobo žijú v zahraničí v Budapešti - Maďarskej republike, mali na tomto mieste znemožnený prístup do svojej elektronickej schránky z dôvodov na strane Slovenskej republiky. Ako správne namietal aj žalobca vo vyjadrení k odvolania, žalovaný, ktorý je právnickou osobou, ani nepreukázal, že by konal s odbornou starostlivosťou, teda v súlade s § 135a ods. Obchod. zák. a urobil všetko pre to, aby mal prístup do elektronickej schránky.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje na právnu vetu Ústavného súdu SR, obsiahnutú v uznesení sp. zn. IV. ÚS 430/2018 z 01.08.2018, podľa ktorej systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenie (aj s prípadnými notifikáciami o doručení napr. na email subjektu) je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e-Governmente povinný dbať o jej bezproblémový chod.

Súd prvej inštancie správne určil, že do vlastných rúk bude doručovať predvolanie na pojednávanie a aj rozsudok pre zmeškanie žalovaného, nakoľko pri ňom povinnosť doručovať do vlastných rúk ustanovuje § 223 ods. 1. C.s.p. Doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta, formou elektronickej doručky odoslanej odosielateľovi (§ 29 ods. 3 zák. č. 305/2013 Z.z.). Na potvrdenie doručenia elektronického dokumentu do vlastných rúk slúži elektronická doručka. Údaje uvedené v elektronickej doručke sa považujú za pravdivé, až kým sa nepreukáže opak (§ 30 ods. 5 zák.č. 305/2013 Z.z.). Úložnou lehotou je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu (§ 32 ods. 2 zák.č. 305/2013 Z.z.). Zák.č. 305/2013 Z.z. explicitne upravuje, kedy sa elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov považuje za doručenu. Ak sa elektronická úradná správa doručuje adresátovi, ktorý nie je orgánom verejnej moci a správa sa doručuje do vlastných rúk (o takýto prípad išlo v prejednávanej veci pri doručovaní predvolania na pojednávanie žalovanému a aj v prípade doručovania rozsudku pre zmeškanie žalovaného žalovanému), elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje podľa § 32 ods. 5 písm. b) zák.č. 305/2013 Z.z. za doručenu dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty, a to podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Uvedené neplatí len v dvoch prípadoch, a to pokiaľ medzi okamihom odoslania elektronickej úradnej správy a okamihom márneho uplynutia úložnej lehoty bola elektronická schránka deaktivovaná, alebo v prípade, že orgán verejnej moci rozhodne, že elektronické doručenie je neúčinné.

V danej veci odvolateľ ani netvrdil, že by sa predvolanie na pojednávanie ako aj rozsudok pre zmeškanie žalovaného, nepovažovali za doručené podľa § 32 ods. 5 písm. b) zák.č. 305/2013 Z.z. uplynutím 15-dňovej úložnej lehoty, a to bez ohľadu na to, či sa žalovaný o tom dozvedel.

Podľa ust. § 32 ods. 5 písm. b) zák.č. 305/2013 Z.z., ak si adresát elektronickej úradnej správy túto neprevzme v úložnej lehote (15-dňovej, ak z osobitného predpisu nevyplýva iná dĺžka úložnej lehoty), považuje sa táto elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronických dokumentov, ktoré obsahuje, za doručenu uplynutím úložnej lehoty, a to aj keď sa o tom adresát elektronickej úradnej správy nedozvie. Fikcia doručenia sa neuplatní len ak nastane jedna z dvoch skutočností uvedených v § 32 ods. 6 zák.č. 305/2013 Z.z., z ktorých však žiadna v prejednávanej veci nenastala, ako je uvedené vyššie.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že ust. § 33 zák.č. 305/2013 Z.z. upravuje inštitút vyhlásenia elektronického doručenia za neúčinné. Možnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci (v danej veci súdu prvej inštancie vo vzťahu k doručovaniu predvolania na pojednávanie a k doručovaniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného) predstavuje poistku na zmiernenie účinkov prísnej fikcie doručenia v prípade, ak by tieto vzhľadom na konkrétne objektívne dôvody na strane adresáta boli príliš prísne. Orgán verejnej moci tak môže na návrh adresáta rozhodnúť, že doručenie nie je účinné, pokiaľ sa adresátovi podarí preukázať, že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať (§ 33 ods. 1 zák.č. 305/2013 Z.z.). Návrh na vyhlásenie neúčinnosti doručenia do elektronickej schránky musí adresát podať do 15 dní odo dňa, keď sa s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť. V návrhu musí preukázať aj to, kedy sa oboznámil s obsahom elektronickej úradnej správy a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré odôvodňujú vyhlásiť doručenie za neúčinné. Orgán verejnej moci, ktorý rozhoduje o návrhu na vyhlásenie neúčinnosti doručenia, súčasne môže podľa zák. č. 305/2013 Z.z. rozhodnúť o odklade účinkov elektronického doručenia do rozhodnutia vo veci samej, t. j. do rozhodnutia o neúčinnosti doručenia, za predpokladov ustanovených § 33 ods. 5 zák. č. 305/2013 Z.z.. V prípade, že orgán verejnej moci rozhodne o neúčinnosti doručenia, neuplatní sa fikcia doručenia ku dňu uplynutia pôvodnej úložnej lehoty, ale elektronická úradná správa, vrátane jej všetkých dokumentov sa považuje za doručenu dňom, keď rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia nadobudne právoplatnosť (§ 33 ods. 8 zák. č. 305/2013 Z.z.).

Žalovaný teda disponoval účinným procesným prostriedkom, ktorým sa mohol domáhať vyhlásenia neúčinnosti doručenia predvolania ako aj rozsudku pre zmeškanie žalovaného do elektronickej schránky, avšak túto možnosť nevyužil, resp. ani neuviedol, že by ju využil. Odvolačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, t. j. práva patria len bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o výkon a ochranu svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídateľnosťou. Postup žalovaného vzhľadom na vyššie uvedené

nemožno hodnotiť ako postup v súlade so zásadou vigilantibus iura scripta sunt. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 13.11.2017, obsahujúce riadne poučenie o podmienkach vydania rozsudku pre zmeškanie, doručené dňa 17.10.2017, na ktoré sa žalovaný nedostavil a svoju neúčasť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie tak dospel k správne právne záveru, že návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nespĺňa zákonné kritéria, a preto ho zamietol.

Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie neskúmal ospravedlniteľné dôvody neúčasti žalovaného na pojednávaní dňa 13.11.2017, nakoľko súd sa s tým dostatočne vysporiadal v odsekoch 16. a 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

12. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že odvolateľ žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

14. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania odvolacieho súdu podľa § 378 ods. 1 C.s.p., § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý bol úspešný v konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu. Neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. K prijatiu tohto uznesenia došlo senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C.s.p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.